

คำวินิจฉัยของ นายอุระ หวังอ้อมกลาง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๒๓/๒๕๔๓

วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๔๓

เรื่อง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ กรณีนายจิรายุ จรัสเสถียร จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายจิรายุ จรัสเสถียร ผู้ถูกร้อง ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข (นายธีระวัฒน์ ศิริวันสาณฑ์) ตั้งแต่วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ ผู้ถูกร้องจึงเป็นข้าราชการการเมืองตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ (๑๐) ผู้ถูกร้องได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๐ เวลา ๑๖.๑๘ นาฬิกา โดยแสดงทรัพย์สินว่าตนเองมีเงินสดจำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท เงินฝากธนาคาร ๒ บัญชี จำนวน ๓๔,๘๖๒,๒๑๓.๖๔ บาท ที่ดิน ๓ แปลง ราคา ๕,๘๐๐,๐๐๐ บาท โรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างเป็นบ้านอาศัย ๑ หลัง ราคารวมทั้งดิน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท และห้องชุด ๑ ห้อง ยานพาหนะ ๒ คัน ราคา ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท และทรัพย์สินอื่นเป็นนาฬิกา ๒ เรือน ราคา ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท รวมมูลค่าทรัพย์สิน ๕๓,๑๖๒,๒๑๓.๖๔ บาท โดยมีหนี้สินเป็นหนี้เงินกู้ธนาคารอาคารสงเคราะห์ จำนวน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ได้ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว ผลการตรวจสอบพบว่ารายการทรัพย์สินแตกต่างจากที่ผู้ถูกร้องแสดง คือ เงินฝากธนาคาร คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตรวจสอบพบว่า ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๐ ผู้ถูกร้องมีเงินฝากในธนาคารต่างๆ รวม ๑๓ บัญชี เป็นเงิน ๔,๗๖๔,๓๑๘.๖๕ บาท แต่ผู้ถูกร้องแสดงต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่ามีทรัพย์สินประเภทเงินฝาก ๒ บัญชี จำนวน ๓๔,๘๖๒,๒๑๓.๖๔ บาท โดยได้นำสำเนาสมุดคู่ฝากบัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๓๔ - ๑ - ๕๒๖๒๗ - ๔ ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาประดิพัทธ์ ซึ่งมียอดเงินคงเหลือ ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๐ จำนวน ๒,๐๒๘,๓๕๓.๖๔ บาท และสำเนา

LIRT

สมุดคู่ฝากบัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๓๑๕ - ๒ - ๖๒๕๕๕ - ๗ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาอมวงศ์วาน ซึ่งมียอดเงินคงเหลือ ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๓๒,๘๓๓,๘๖๐ บาท แนบเป็นหลักฐานที่พิสูจน์ความมีอยู่จริงของทรัพย์สิน (เงินฝาก) ดังกล่าว คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ จึงกำหนดประเด็นพิจารณา ดังนี้

๑. ผู้ถูกร้อง ได้แสดงรายการทรัพย์สินตามที่มีอยู่จริงในวันที่ยื่นบัญชี หรือไม่
๒. ผู้ถูกร้อง จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยความอันเป็นเท็จ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ หรือไม่

ประเด็นแรก คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ได้พิจารณาว่า ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ ผู้ถูกร้องอ้างว่ามีเงินฝาก ๒ บัญชี จำนวน ๓๔,๘๖๒,๒๑๓.๖๔ บาท แต่ผลการตรวจสอบพบว่า ในวันที่ผู้ถูกร้องยื่นบัญชี ผู้ถูกร้องมีเงินฝากธนาคารต่างๆ ๑๓ บัญชี จำนวน ๔,๗๖๔,๓๑๘.๖๕ บาท ผู้ถูกร้องจึงมิได้แสดงรายการทรัพย์สินตามที่มีอยู่จริงในวันที่ยื่นบัญชี ฯ

ประเด็นที่สอง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ได้แยกพิจารณาเป็น ๒ กรณี คือ กรณีที่พบบัญชีเงินฝากเพิ่มเติมจากที่ผู้ถูกร้องแสดงจำนวน ๑๑ บัญชี และกรณีที่จำนวนเงินในบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ เลขที่ ๓๑๕ - ๒ - ๖๒๕๕๕ - ๗ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาอมวงศ์วาน ที่ผู้ถูกร้องแสดง ไม่ถูกต้องตรงกับที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตรวจสอบพบ

กรณีแรก ที่พบบัญชีเงินฝากเพิ่มเติมอีก ๑๑ บัญชี คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พิจารณาคำชี้แจงของผู้ถูกร้องแล้ว เห็นว่าคำชี้แจงมีเหตุผลรับฟังได้

กรณีที่สอง จำนวนเงินในบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ เลขที่ ๓๑๕ - ๒ - ๖๒๕๕๕ - ๗ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาอมวงศ์วาน ที่ผู้ถูกร้องแสดงไว้ไม่ถูกต้องตรงกับที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตรวจสอบพบ ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติพิจารณาแล้ว เห็นว่า ผู้ถูกร้องยืนยันชัดเจนว่า ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ ก่อนเวลา ๑๒.๕๗.๑๕ นาฬิกา ผู้ถูกร้องได้นำสมุดคู่ฝากไปทำรายการฝากเช็คจำนวน ๓๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท ที่ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาอมวงศ์วาน และพนักงานธนาคารได้ลงรายการฝากเช็คดังกล่าว ต่อมาก่อนเวลา ๑๓.๔๖.๒๗ นาฬิกา ผู้ถูกร้องขอเช็คคืน โดยได้แจ้งต่อพนักงานธนาคารว่า ไม่นำสมุดคู่ฝากมา ทำให้พนักงานธนาคารไม่สามารถทำรายการยกเลิกการฝากในสมุดคู่ฝากในขณะนั้นได้ พนักงานต้องทำรายการ “correct with book” (รายการแก้ไขโดยมีสมุดคู่ฝาก) และรายการ “no book” (รายการแก้ไขโดยไม่มีสมุดคู่ฝาก) เพื่อให้ปรากฏรหัส “cor” (correction : รายการแก้ไข) ในสมุดคู่ฝาก

ถ้ามีการนำสมุดคู่ฝากมาติดต่อธนาคารในภายหลัง และธนาคารถือว่าผู้ถูกร้องไม่เคยนำเช็คจำนวน ๓๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท มาเข้าฝาก เพราะได้มีการยกเลิกรายการดังกล่าวโดยผู้ถูกร้องเอง ดังจะเห็นได้จากรายการเคลื่อนไหวทางบัญชี “Statement” ของธนาคาร หลังจากนั้นผู้ถูกร้องได้ถ่ายสำเนาเอกสารสมุดคู่ฝากซึ่งไม่ปรากฏรายการยกเลิกการฝากเช็คดังกล่าวเป็นหลักฐานยื่นต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ในเวลา ๑๖.๑๘ นาฬิกา ทั้งๆ ที่ผู้ถูกร้องทราบข้อเท็จจริงเรื่องการขอยกเลิกรายการฝากเช็คดังกล่าวดี คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติพิจารณาแล้ว เห็นว่า พฤติการณ์ของผู้ถูกร้องเป็นการกระทำเพื่อจงใจสร้างพยานหลักฐานอันเป็นเท็จว่าตนเองมีทรัพย์สินมากกว่าที่มีอยู่จริง จึงมีมติว่า ผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๕๕ และตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔

ผู้ร้องและผู้ถูกร้องแถลงหรือชี้แจงก่อนการวินิจฉัยชี้ขาดและศาลรัฐธรรมนูญได้ออกนั่งพิจารณาเพื่อรับฟังคำแถลงของผู้ร้องและผู้ถูกร้อง

พิจารณาแล้ว มีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จตามรัฐธรรมนูญ หรือไม่

ปรากฏว่า ตามบัญชีเงินฝากของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๓๑๕-๒-๖๒๕๕๕-๘ ในวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ ผู้ถูกร้องมีบัญชีเงินฝากอยู่จำนวน ๑,๔๘๓,๘๖๐ บาท มีใช้จำนวน ๓๒,๘๓๓,๘๖๐ บาท ตามที่ผู้ถูกร้องยื่นสำเนาภาพถ่ายสมุดคู่ฝากแสดงต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เพราะในวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ ผู้ถูกร้องนำสมุดคู่ฝากไปทำรายการฝากเช็คจำนวน ๓๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท เมื่อเวลา ๑๒.๕๗.๑๕ นาฬิกา แต่เมื่อเวลา ๑๓.๕๖.๒๗ นาฬิกา ได้ขอยกเลิกรายการฝากเช็คโดยขอเช็คคืน ดังนั้น ตามวันเวลาดังกล่าวที่ผู้ถูกร้องอ้างว่ามีเงินฝากจำนวน ๓๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท อยู่ด้วยจึงไม่ตรงต่อความเป็นจริง โดยผู้ถูกร้องได้นำเช็คเข้าฝากเพื่อเรียกเก็บเงินตามเช็ค แต่ก่อนที่จะเรียกเก็บเงินตามเช็คได้รับแจ้งจากผู้จ่ายเช็คว่า ขอให้เลื่อนเวลาการเรียกเก็บไปก่อน ผู้ถูกร้องจึงได้ถอนเช็คกลับคืน ในวันเวลานำเช็คกลับคืน ผู้ถูกร้องไม่ได้นำสมุดเงินฝากไปด้วย จึงไม่ปรากฏข้อความว่ามีการฝากเงินในวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ ประกอบกับยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน เป็นวันสุดท้ายที่ต้องยื่นต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ถูกร้องจึงไม่อาจแก้ไขจำนวนเงินฝากให้ถูกต้องได้ทันนั้นฟังไม่ขึ้น เพราะได้คำตอบมาอีกว่า หลังจากผู้ถูกร้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการป้องกันและ

ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติแล้ว ผู้ถูกร้องก็ได้ติดต่อกับสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเกี่ยวกับการส่งมอบเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอีกหลายครั้ง เช่น สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาโฉนดที่ดิน สำเนาภาพถ่ายทรัพย์สินอื่น เป็นต้น ซึ่งผู้ถูกร้องก็ไม่เคยแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่า บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินบกพร่องหรือไม่ถูกต้อง และขอแก้ไขให้ถูกต้องตามความเป็นจริง ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า บัญชีเงินฝากเลขที่ ๓๑๕ - ๒ - ๖๒๕๔๕ - ๗ มีเงินฝากอยู่เพียง ๑,๔๘๓,๘๖๐ บาท แต่ผู้ถูกร้องอ้างว่า มีเงินฝากอยู่จำนวน ๓๒,๘๓๓,๘๖๐ บาท จึงไม่ตรงต่อความเป็นจริง กรณีถือว่าผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ

อาศัยเหตุผลดังกล่าว จึงวินิจฉัยว่า ผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ มาตรา ๒๕๒ และมาตรา ๒๕๕

นายอุระ หวังอ้อมกลาง
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ